

[Hans Lund.]

det er rimeligt. Jeg mener i hvert fald, at det system, vi har nu, er betydelig bedre end det gamle system, som vi forlod. Der er ingen grund til at græde over, at vi kom af med det, for der var mange, der faktisk altid havde tårer i øjenene, og somme tider løb vandet ned ad kinderne, under det gamle system, fordi det havde så uheldige virkninger. Jeg mener, at det system, vi har fået, er ganske udmærket, men det skal have lov til at blive arbejdet ind på en fornuftig måde, sådan som det nu engang gælder for alt, hvad der er nyt.

Jeg vil i hvert fald bede medlemmerne her i tinget om at færdes meget forsigtigt med deres kritik af kildeskattesystemet. Det har kun én virkning, nemlig at gøre folk endnu mere skattesure, og vi er jo ikke i stand til at give folk et system, hvor skatten overhovedet ikke er tyngende. Skatten vil altid være ubehagelig for folk, men hvis man også i forbindelse med omtale af skattesystemer fortæller folk, hvor mange goder de faktisk får ad den vej, tror jeg i hvert fald, at de får lettere ved at forstå tingenes tilstand. Jeg skal ikke her stå og rose kildeskattesystemet til skyerne, men jeg vil i hvert fald gerne have lov til at sige, systemet er langt bedre end sit rygte, og hvis vi vil forstå at foretage de rettelser, som skal til, og ændre lidt på de små skønhedsfejl, der er, tror jeg, vi får et system, som vi kan være tjent med.

Stetter: Jeg kan takke hr. Hans Lund for udredningen vedrørende vort ændringsforslag nr. 1, det medfører, at jeg ikke har så forfærdelig mange bemærkninger at føje til.

Folketinget har tidligere stiftet bekendtskab med problemet på grundlag af et spørgsmål, som blev rejst af fru Nathalie Lind, og jeg mener at kunne erindre, at ministeren dengang var positiv med hensyn til de overvejelser, han ville gennemføre. Vi mener, at den foreslåede ændring forekommer urimelig. Vi er klar over, at det ifølge sagens natur kun drejer sig om en lille gruppe medhjælpende hustruer, men de pågældende vil utvivlsomt betragte forholdet som en stor uretfærdighed, og derfor anbefaler vi vort ændringsforslag, som er stillet sammen med venstres folketingsgruppe.

Delingen af fællespensionen rammer jo også medhjælpende hustruer mellem 62 og 67 år. Vi har ikke haft tid eller kræfter til at udrede dette spørgsmål. De pågældende skatteydere må derfor væbne sig med tålmodighed og afvente resultatet af de undersøgelser, som finansministeren har lovet at iværksætte med sigte på en senere revision af kildeskatteloven.

Udvalget har ofret megen og også for megen tid på forslaget om, at en A-skatteyder kan begære sin trækprocent forhøjet ved henvendelse til sin arbejdsgiver. Forslaget er jo egentlig et temmelig sølsomt påhit, som vi efter vor mening godt kunne være foruden. Findes der mon i dag overhovedet ret mange skatteydere, efter at vi har fået den automatiske regulering og forhøjelse af indkomstskattegrundlaget, som mener, at trækprocenten er for lav, og som frivilligt vil forlange den forhøjet?

Det ville efter min vurdering have fundet sted i et temmelig stort omfang, såfremt finansministeren havde opretholdt sit forslag om at indføre skattefrihed for godtgørelsen på hele 8 pct. for overskydende skat. Men når procenten nu reduceres til 5, vil bestemmelsen formentlig vise sig at være temmelig overflødig, lad os derfor undgå at få den indført. Jo mere vi har arbejdet med dette spørgsmål i udvalget, jo mere tror jeg på, at bestemmelsen kan skabe ny forvirring.

Jeg tror også, der er mange, ikke mindst mindre næringsdrivende, der formentlig simpelt hen vil nægte at tro på, at folkettingen kan være så verdensfjernt, at det vil indføre den regel. Vi kan ikke medvirke, og vi anbefaler at stemme for venstres og vort ændringsforslag om at lade bestemmelsen udgå. Det er som nævnt ændringsforslag nr. 2.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 3 havde jeg gerne set, at skatteudvalget havde undladt at bruge de 3 pct. til vinafgifternes nedsættelse, men havde fundet pengene et andet sted. Denne fordelagtige skattefri godtgørelse ville, tror jeg, have haft en gunstig indvirkning på restancerne.

Derimod kan jeg udtrykke tilfredshed med, at godtgørelsen for frivillige skatteindbetalinger i betalingsåret godtgøres med 5 pct. i stedet for de oprindeligt tænkte 4 pct. Tilfredsheden går mere på det rationelle